

มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากภัยน้ำที่ใช้
ในการขันส่ง : ศึกษาเฉพาะกรณีความรับผิดชอบผู้ประกอบการขนส่ง

นางสาว กนกวรรณ ศรีจันไดย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีศาสตร์

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2539

ISBN 974 - 633 - 074 - 8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I17057000

PROTECTIVE LEGAL MEASURES FOR VICTIMS OF
ACCIDENTS CAUSED BY TRANSPORT-VEHICLES :
A CASE STUDY OF CARRIER'S LIABILITY

MISS KANOKWAN SRICHINTAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws
Department of Law
Graduate School
Chulalongkorn University
1996
ISBN 974 - 633 - 074 - 8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

ภาควิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มาตรฐานทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากการถูกตีที่ใช้ใน
การขันส่ง : ศึกษาเฉพาะกรณีความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขันส่ง
นางสาว กนกวรรณ ศรีจินดี
นิติศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนาชีวงศ์
อาจารย์ จรัญ ภักดีอนากุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^{ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต}

.....
.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(วศ. ดร. สันติ ฤกษ์สุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....

ประธานกรรมการ

(วศ. เพชรร์ คงสมบูรณ์)

.....
.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผศ. มุรธา วัฒนาชีวงศ์)

.....
.....

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ จรัญ ภักดีอนากุล)

.....
.....

กรรมการ

(อาจารย์ พrusha วิชิตชลชัย)

.....
.....

กรรมการ

(อาจารย์ ชยันติ ไกรกาญจน์)

พิมพ์ต้นฉบับทักษิณย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

กนกวรรณ ศรีจันໄไทย : มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ที่ใช้ในการขนส่ง : ศึกษาเฉพาะกรณีความรับผิดชอบของผู้ประสบภัยจากการชนส่ง (PROTECTIVE LEGAL MEASURES FOR VICTIMS OF ACCIDENTS CAUSED BY TRANSPORT-VEHICLES : A CASE STUDY OF CARRIER'S LIABILITY) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ. มุรธา วัฒนาชีวะกุล, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์จรณ ภักดีธนากร , 164 หน้า . ISBN 974 - 633 - 074 - 8

ปัจจุบันอุบัติเหตุจากรถยนต์ที่ใช้ในการขนส่งมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกปี สร้างความเสียหายแก่บุคคลและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก และมักจะเป็นความเสียหายที่ร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชนส่งวัตถุอันตรายหรือการชนส่งคนโดยสาร แม้จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องควบคุมอยู่หลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 เป็นต้น แต่กฎหมายดังกล่าวก็ไม่สามารถลดอุบัติเหตุลงหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการชนต์ที่ใช้ในการขนส่งให้เป็นผลได้อย่างแท้จริง

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาแนวทางการทางกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัย โดยศึกษาในแง่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งทั้งในทางแพ่งและทางอาญา ในลักษณะที่จะสามารถทำให้ผู้ประสบภัยได้รับประโยชน์หรือได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นผลอย่างแท้จริง

ผลจากการวิจัย พบว่ากฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการขนส่งนั้นขาดมาตรการบางประการในการควบคุมการประกอบการขนส่งให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับมิได้มีการควบคุมอย่างเคร่งครัด จนเกิดความเสียหายหรืออุบัติเหตุจากการชนส่งขึ้นอย่างมากนัย นอกจากนี้แล้วในการดำเนินคดีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นก็ไม่เอื้ออำนวยอย่างประযิชน์แก่ผู้ประสบภัยจากรถเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ประสบภัยตกเป็นผู้มีภาระพิสูจน์ในคดี อันเป็นภาระหรือเป็นอุปสรรคที่สำคัญ อีกทั้งการดำเนินทางศาลมีความยุ่งยาก เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก ยังผลให้ผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมากไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้เสนอแนะมาตรการแก้ไขปัญหาต่างๆ กล่าวโดยสรุป คือ ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการควบคุมการขนส่ง ให้สามารถควบคุมการประกอบการขนส่งได้อย่างเคร่งครัดขึ้นหรือสามารถคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้อย่างเป็นผล โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมาย ทั้งนี้ยังมีผลเอื้ออำนวยอย่างประยิชน์แก่ผู้ประสบภัยในการดำเนินคดีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ก่อความเสียหายหรือผู้ที่ต้องรับผิดในความเสียหายนั้นอีกด้วย

ภาควิชา ..... นิติศาสตร์
สาขาวิชา ..... นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2538

ลายมือชื่อนิสิต ..... ลากวง ก. สังวน ก.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ..... ลากวง
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ..... ลากวง ปรีดา คงสุข

C507332 : MAJOR LAW
KEY WORD:

PRESUMPTION/STRICT LIABILITY/TRANSPORTATION/BURDEN OF PROOF
KANOKWAN SRICHINTAI : PROTECTIVE LEGAL MEASURES FOR VICTIMS OF
ACCIDENTS CAUSED BY TRANSPORT-VEHICLES : A CASE STUDY OF CARRIER'S
LIABILITY, THESIS ADVISOR : ASST.PROF.MOORATA WATANASHEEVAKUL,
JARAN PUKDITANAKUL. 164 pp. ISBN 974-633-074-8

Nowdays, there is a high tendency of increase of accidents involving transport-vehicles, causing damage in a large number of bodies and properties and frequently becoming a serious danger especially in transportation of dangerous materials and passengers. Even though there are several controlling laws such as Transport Act 1979, Dangerous Materials Act 1992, Protection of Victim of Accident Caused By Vehicle Act 1992 and Traffic Act 1979, these laws could not reduce the accidents or remedy the damage occurred from the transport-vehicles effectively.

This research has the objective to analyze current legal and practical problems and to find proper legal measures for protection of the victims, in the aspects of civil and criminal carrier's liabilities that enables the victims to gain benefits or get protection effectively.

This documentary research finds that laws governing transportation lack some effective measures to impose the transportation to be in accordance with the laws, lacks strict implementation, therefore causing a large number of damage or accident. In addition, the victim has a burden of proof and the proceeding in court is confusing and wastes time and a lot of money, causing many victims did not receive the compensation. Therefore measures are prepared to solve these problems, which are summarized as follow : the law, especially Transport Act which is the major law enforcing the transportation, should be revised and adjusted to protect the victims more effectively and strictly by means of the legal measures that can put the victims into the advantageous position and good benefits in claiming compensation.

ภาควิชา.....นิติศาสตร์
สาขาวิชา.....นิติศาสตร์
ปีการศึกษา.....2538

ลายมือชื่อนิสิต.....นางสาว.....พรัชดา^{พรัชดา}
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....^{นันดา}
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....^{ดร. อ.ดรุณี}

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ มรดka วัฒนาชีวากุล ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ จรัญ ภักดีอนากุล ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอีกท่าน ซึ่งได้กรุณาช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยครั้นนี้ตลอดมา ทั้งยังได้สละเวลาอันมีค่าของท่านเพื่อช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการเขียนอีกด้วย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ คงสมบูรณ์ ที่กรุณารับเป็นประธานกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ อาจารย์พรเพชร วิชิตชลชัย และอาจารย์ชัยันติ ไกรกาญจน์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เขียน

อีก ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย รวมถึงเพื่อนๆ ทุกคนที่ได้สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ ในกระบวนการเขียนอย่างมาก ตลอดจนกำลังใจให้แก่ผู้เขียน จนทำให้การเขียนวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณบุคคลเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายสุดนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนตลอดมาในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

กนกวรรณ ศรีจินไดย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
 บทที่	
1. บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	4
3. สมมติฐานของการศึกษาวิจัย	4
4. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	5
5. วิธีศึกษาวิจัย	5
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย	5
2. มาตรการทางกฎหมายที่ควบคุมเกี่ยวกับการประกอบกิจการขนส่ง	
1. กฎหมายที่ควบคุมเกี่ยวกับการควบคุมการขนส่งโดย รถยนต์ที่ใช้ในการขนส่ง	8
1.1. การควบคุมการขนส่งตามพระราชบัญญัติการ ขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	9
ก). ควบคุมเกี่ยวกับการขับรถของพนักงาน ขับรถยนต์ที่ใช้ในการขนส่ง	9
ข). ควบคุมผู้ประกอบการขนส่งในการ ดำเนินธุรกิจประกอบการขนส่ง	14
1.2. การควบคุมเกี่ยวกับการขนส่งตามพระราช บัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	20

1.3. การควบคุมเกี่ยวกับการขันส่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	29
พ.ศ. 2535	
2. การดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด	40
2.1. การดำเนินคดีในทางอาญา	40
2.2. การดำเนินคดีในทางแพ่ง	50
2.3. การดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวนேองกับคดีอาญา	58
 3. ปัญหาของมาตรการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากการณ์ที่ใช้ในการขันส่ง	
1. การควบคุมการดำเนินการประกอบการขันส่ง	62
1.1. ขาดการตรวจสอบควบคุมอย่างเคร่งครัด	63
1.2. ขาดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการควบคุม	68
2. ภาระการพิสูจน์ในคดีแพ่งและคดีอาญา	80
2.1. ภาระการพิสูจน์ในคดีอาญา	85
2.2. ภาระการพิสูจน์ในคดีแพ่ง	95
2.3. การดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวนேองกับคดีอาญา	100
3. ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยจากรถได้รับ	103
3.1. ค่าสินไหมทดแทนจากการดำเนินคดีละเมิด	104
ก). ผู้เสียหายไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือได้รับแต่เป็นจำนวนน้อยกว่าที่ควรจะได้รับ	104
ข). ผู้เสียหายได้รับค่าสินไหมทดแทนล่าช้า	107
3.2. ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยหรือผู้เสียหายได้รับตามกฎหมายอื่น	109
ก). ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามกฎหมายการขันส่งทางบก	109
ข). ค่าเสียหายเบื้องต้นตามกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	110
 4. วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ที่ใช้ในการขันส่งกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย	

1. การนำมาตราการข้อสันนิษฐานตามกฎหมายมาใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากภัยธรรมชาติที่ใช้ในการขนส่ง	115
1.1. เหตุผลของการกำหนดข้อสันนิษฐานตามกฎหมาย	116
1.2. หลักในการกำหนดข้อสันนิษฐาน	119
1.3. ผลของ การกำหนดข้อสันนิษฐาน	127
2. มาตรการทางเอกสารเพื่อควบคุมในพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก	129
2.1. การบัญญัติให้ยกเว้นส่งเอกสารให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่	131
2.2. ผลของ การรับรองถูกต้องของ พนักงานเจ้าหน้าที่	132
2.3. ผลของ การใช้มาตรการรับรองความถูกต้องของ เอกสาร	133
ก). มีผลต่อการดำเนินคดีของผู้เสียหายหรือผู้ ประสบภัยจากภัยธรรมชาติที่ใช้ในการขนส่ง.....	133
ข). ผลต่อการควบคุมการประกอบการขนส่ง ของรัฐ	134
3. การรับฟังข้อเท็จจริงในการดำเนินคดีเพ่งเกี่ยวนี้องกับ คดีอาญา	136
4. ความรับผิดเด็ดขาดในทางอาญาของผู้ประกอบการ ขนส่ง	140
5. บทสรุปและเสนอแนะ	149
รายการข้างต้น	159
ประวัติผู้เขียน	164